

d ů v o d ů:

Marně se snaží dovolatelé doličiti, že vnucený správce není oprávněn k výpovědi domovnického poměru, poukazem k tomu, že z domovnického poměru neplynou podle §§ 8 a 15 zák. čís. 82 z roku 1920 sb. z. a n. pro vnucenou správu žádné užitky. Dovolatelé přehlíží, že podle §§ 109 a 112 ex. ř. je vnucený správce nejen oprávněn na místě dlužníkově veškeré užitky a příjmy nemovitosti vybírat, nýbrž že je také oprávněn nemovitost spravovati a za tím účelem předsevzítí veškerá opatření, která patří k řádnému a prospěšnému hospodaření na nemovitosti. Zákonem ze dne 30. ledna 1920 čís. 82 sb. z. a n. jsou domovníkům v §§ 1 odst. 2, 5 a 6 odst. 1 uloženy důležité povinnosti týkající se správy domu a jest podle § 5 domovník povinen poslouchati příkazu vlastníka domu nebo jeho zmocněnce (zástupce) co do správy domu a dohledu naň, a oznámiti majiteli domu nebo jeho zástupci závady a stížnosti přednesené jemu nájemníky. Z ustanovení toho jakož i z ustanovení §§ 109, 111 a 112 ex. ř. vyplývá, že po dobu vnucené správy přecházejí práva a povinnosti ze smlouvy o poměru domovníkům s vlastníka domu nebo jeho zmocněnce na vnuceného správce, a že zejména má tento podle § 10 zák. č. 82 z roku 1920 právo zrušiti domovnický poměr výpovědí na čtvrt roku v obvyklých lhůtách pro nájmy, nebyla-li smluvena lhůta delší, jakož i že má právo podle §§ 11 a 12 zákona toho zrušiti z důležitých příčin domovnický poměr okamžitě bez výpovědi bez ohledu, na jakou dobu byl smluvní poměr uzavřen. Bylo zjištěno, že žalovaní domovnické práce konali špatně a nedbale, a že po celý den se doma nezdržují, jsouce po celý den za svou vlastní práci mimo domov. Z toho usoudily soudy, že žalovaní domovnické práce řádně konati ani nemohou, a že žalobce byl oprávněn dáti jim nejen čtvrtletní výpověď, nýbrž domovnický poměr zrušiti ihned bez výpovědi. Žalovaní nemohou se proto cítiti dotčenými, když na místě okamžitého zrušení domovnického poměru dostali čtvrtletní výpověď.

Čís. 14132.

Péče podle § 1157 obč. zák. je uložena zaměstnavateli, nikoliv zaměstnanému, jenž není povinnen, aby zaměstnavatele upozorňoval na potřebu ochrany.

Nestačí, že pracovní místnost vyhovovala předpisům stavebním a zdravotním, nýbrž její zařízení musí býti takové, aby při něm byly život a zdraví zaměstnanců dostatečně chráněny.

Výrazem »nářadí« ve smyslu § 1157 obč. zák. je rozuměti předměty, určené k provádění pracovních úkonů.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1935, Rv II 293/33.)

Žalobkyně byla zaměstnána u žalované v kuchyni jako výpomocná síla. Jednou, jdouc do kuchyně, chtěla rozžehnouti v kuchyni světlo, zavadila však špičkou boty o bedničku, podpírající prkno, položené

podél stěny pod vypínačem, ztratila rovnováhu, sklouzla po schůdkách vedoucích do kuchyně dolů, upadla a utrpěla těžké zranění. Žalobou domáhá se náhrady škody. N í ž š í s o u d y uznaly žalobní nárok důvodem po právu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jde o hostinskou kuchyni, ve které bylo zařízení elektrické osvětlení a elektrický vypínač byl umístěn na stěně ve výši 96 cm nad prknem 54 cm širokým, položeným při této stěně a opřeným na jedné straně o mušli vodovodu a na druhém konci o obyčejnou bedničku, postavenou nad schody u dveří. Toto prkno značně ztěžovalo přístup k elektrickému vypínači, ježto osoba, která chtěla dosáhnouti na vypínač, musila se nahnouti přes prkno. Šlo o takové zařízení v pracovní místnosti, jaké má na mysli ustanovení § 1157 obč. zák., a bylo proto povinností žalované jako zaměstnavatelky, aby věnovala svou pozornost tomu, zda toto zařízení pracovní místnosti neohrožuje tělesnou bezpečnost jejích zaměstnanců, a aby zjedнала potřebnou nápravu. Nestačí ještě, že místnost sama jako taková vyhovovala předpisům stavebním a zdravotním, nýbrž v souzené věci jest rozhodné, zda zařízení pracovní místnosti bylo takové, aby při něm byly život a zdraví zaměstnanců dostatečně chráněny. Výrazem »nářadí« se v 1157 obč. zák. rozumí předměty určené k provádění pracovních úkonů a jest za ně pokládati i prkno, jehož bylo v hostinské kuchyni používáno k ukládání umytého nádobí. Osvětlovací elektrické zařízení jest součástí zařízení pracovní místnosti. Při posuzování jejich bezpečnosti pro osoby v kuchyni zaměstnané jest pak přihlížeti také k tomu, jak byly k sobě navzájem umístěny. Za zjištěných okolností porušila žalovaná povinnost uloženou jí v § 1157 obč. zák., ježto se nepostarala o to, aby žalobkyně, která časně ráno v zimě musila v tmavé kuchyni rozsvítiti elektrické světlo, mohla tak učiniti bez ohrožení svého zdraví a tělesné bezpečnosti. Že by povaha služby, konané v kuchyni, nepřipouštěla odstranění shledaných závad, nelze uznati, neboť při ukládání umytého nádobí mohla si žalovaná snadno obstarati jiné zařízení, než pouhé prkno, opřené o umyvadlo vodovodu a obyčejnou bedničku a položené pod elektrický vypínač, a mohla se také snadno postarati o vhodnější umístění elektrického vypínače. Připomenouti jest, že péče podle § 1157 obč. zák. jest uložena zaměstnavateli, nikoliv zaměstnanému, jenž není povinen, aby zaměstnavatele upozorňoval na potřebu ochrany (viz rozhodnutí čís. 10.183 sb. n. s.).

Čís. 14133.

Může-li povinný jako dědic býti zapsán jako vlastník nemovitosti jen za současné poznámky zákazu zcizení a zatížení, nemůže se vymáhající věřitel domáhati vnuceného zřízení zástavního práva podle třetího odstavce § 350 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. února 1935, R I 1697/34.)